

mere løse stillet Forslag om, at der skulde være „mindst“ 3 Distrikter, med andre Ord ogsaa paa dette Omraade havde man stillet Administrationen mere frit, end det ærede Medlem syntes om. Jeg skal dertil sige, at naar man er vidende om, at Centralstyrelsen i dette Øjeblik ikke ønsker at gaa bort fra eet Distrikt, den fuldstændige Koncentration, endog er Modstander af at gaa til 2 eller 3, kan det ikke være farligt at give den Bemyndigelse, Flertallet her giver, thi der er ingen Sandsynlighed for, at man vil gaa ud over de 3 Distrikter. Men skulde man senere ønske at gaa videre, kan man være forvisset om, at det vil være et Udtryk for Erfaring. Man vil saa i Styrelsen af de 3 Distrikter have opnaaet et Vidnesbyrd om, at der muligt vil opnaas endnu større Fordele ved at gaa til 4 eller 5. Jeg skønner saaledes, at der ikke er Anledning til at nære nogen Ængstelse paa dette Omraade. Endvidere er jeg vidende om, at adskillige Medlemmer ogsaa indenfor det Parti, det ærede Medlem tilhører, er i høj Grad Tilhængere af, at vi fastslaar, at der skal være mindst 3 Distrikter.

Fremdeles udtalte det ærede Medlem sin Uvillie imod at gaa bort fra Bestemmelsen om den Sikkerhedsstilling, som Embedsmændene ifølge Forordningen af 1840 skal præstere. Nu er vi fra vor Side ikke bange for at forlade saa forældede Bestemmelser som dem, der stammer fra Enevælden. Vi ønsker at dokumentere, at vi er Fremskridtsmænd, og vi er ikke bange for at give en Minister den Myndighed selv at bestemme, under hvilken Form man i 1914 skal træffe sine Sikkerhedsbestemmelser overfor Embedsmænd.

Det var de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte vedrørende Sagen i dens Almindelighed. Dernæst omtalte det ærede Medlem nogle Enkeltheder og opholdt sig specielt ved Spørgsmaalet om Distriktschefernes Stilling. Det ærede Medlem mente, at den Omstændighed, at vi indsatte Distriktschefer, ikke vilde simplificere Virksomheden eller tjene i den Grad til Decentralisation, som det ærede Medlem kunde ønske. Endvidere opfattede det ærede Medlem Stillingen som noget uklar, idet man vil centralisere opefter. Ja, jeg skønner, at naar vi udskyder det ministerielle Departement, naar vi sætter en Generaldirektør i Stedet for en Generaldirektion paa 5 Medlemmer og stiller ham direkte under Ministeriet for offentlige Arbejder, er det en Centralisation opad. Men til Gengæld decentraliserer vi ned-

efter, idet vi deler Landet i 3 Distrikter og indsætter i hvert en Distriktschef under Generaldirektionen, en Mand, der faar Raadighed og Myndighed i det daglige Liv over alle tre Afdelinger, saavel Bane- som Trafik- og Maskinafdelingen. Det er det, vi forstaar ved Decentralisation, og der er heller ikke Tvivl om, at det er det. Naturligvis vil det til syvende og sidst afhænge af, hvilke Mænd man faar engageret som Generaldirektør og Distriktschefer, thi i alle administrative Forhold er det i Virkeligheden den Mand, der staar i Spidsen for Foretagendet, som indenfor vide Rammer afgør, hvorledes den endelige Udformning skal være. Men naar Lovgivningsmagten kræver Decentralisation og indsætter en Distriktschef med Myndighed over alle tre Afdelinger indenfor sit territoriale Omraade, og naar der i Overensstemmelse dermed udstedes Instrukser og Anordninger, som viser, at Distriktschefen har Myndigheden og Ansvar, vil han ogsaa være i Stand til at etablere det Samarbejde, som man fra forskellige Sider har savnet, og som ret naturligt ikke har kunnet komme i Stand, fordi man har haft tre parallelt løbende Afdelinger uden dagligt Tilsyn og Kontrol. Instrukser og Anordninger gør det jo nu ikke. Selv om Generaldirektionen under den nuværende Form udsteder de allerbedste Instrukser, der tilsigter et Samarbejde, vil man, naar der i det daglige Liv savnes en Mand, som har Myndighed til at gribe ind og føre Tilsyn med og øve Kontrol over alle tre Afdelinger paa en Gang, ikke kunne tilvejebringe det fornødne Samarbejde.

Man beklager sig over, at Afdelingschefernes Virksomhedsomraade bliver uklart. Jeg kan ikke se rettere, end at deres Stilling bliver fuldkommen korrekt og velplaceret. De staar som Generaldirektørens første Medarbejdere og Raadgivere. Over alt, hvor de kommer frem, staar de med den højeste Myndighed i Kraft af, at de repræsenterer Generaldirektøren hver paa sit Omraade, og skal de uddele Ordre, eller finder de, i Kraft af den Kontrol, de øver, Anledning til at gribe ændrende ind i Virksomheden, tilkalder de Distriktschefen, paapeger overfor ham, hvilke Ændringer der skal ske for Baneafdelingens Vedkommende ved Chefen for Banevæsenet, for Trafikafdelingens Vedkommende ved Chefen for Trafikvæsenet og for Maskinafdelingens Vedkommende ved Chefen for Maskinvæsenet. Distriktschefen har da at paase, at disse Arbejder